

عنوان مقاله:

مدیریت برنامه ریزی و توسعه سواحل مکران با تاکید بر راهکارهای کاهش مخاطرات ناشی از سونامی

محل انتشار:

کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی معاصر جهان (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سامان سبزه ئی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

مروارید نادری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

سارینا وجدانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

خلاصه مقاله:

سونامی به عنوان یک سانحه طبیعی متشکل از موج هایی است که معمولا به سبب حرکت شدید کف دریا به وجود می آید که منجر به ایجاد سونامی میشود. اگرچه وقوع سونامی و پیامد های آن به هیچ وجه نمیتوان جلوگیری کرد، ولی با بررسی سونامی های گذشته و نحوه برخورد با هریک از آنها می توان راهکار هایی در جهت کاهش آسیب پذیری سکونت گاه های انسانی در معماری و شهرسازی ارائه نمود. استان سیستان و بلوچستان با دارا بودن 300 کیلومتر مرز آبی با دریای عمان و اقیانوس هند و به دلیل جغرافیای کوهستانی - بیابانی، کم بودن و نامنظم بودن بارشهای جوی و وجود گسل وسیع مکران در دریای عمان پتانسیل حادثه خیزی بالایی دارد. تاکنون وقوع سونامی های متعددی در این ناحیه در تاریخ ثبت شده است که آخرین آنها در پی زلزله ای با قدرت 25/8 ریشتر در 28 نوامبر 1945 میلادی اتفاق افتاد. سونامی حاصل از این زلزله با امواج بیش از ده متر سواحل ایران، پاکستان، هند و عمان را در نوردید و موجب کشته شدن بیش از 4000 نفر شد. مدیریت توسعه سواحل و کاربرد اصول آمایش سر زمین، استفاده بهینه از فضا و اراضی ساحلی که در معرض هجوم طوفانهای حاره ای و امواج سونامی هستند و برخی اقدامات مهندسی و زیر بنایی و همچنین آموزش ساکنین این مناطق در جلوگیری از تلفات انسانی و کاهش خسارات وارده به تاسیسات ساحلی بسیار موثر است. این مقاله به بررسی میزان خطر بروز سونامی و شدت آن در منطقه مکران میپردازد و سپس با توجه به بررسی نمونه ها و پیشینه های سونامی به ارائه راهکار های مدیریتی شهری در برابر سونامی می پردازد.

کلمات کلیدی:

سونامی، مکران، چابهار، مدیریت سواحل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/640306>

